

JUDITA ŠALGO

SABRANE PESME



KONTRAST
Beograd, 2023

OBALOM

(1962)

*. . . Kako da umorno čelo
brazdano maštanjem reke
od sna otrgnem? . . .*

ŠIRINA

Došla sam
iz dubine
šuma
da se pred pustim tvojim bogom
razapnem.
Iz tame
šuma
samoniklom svetlu
peščanih oltara.
Zato mrzim sunca i mesece
što lome ti dan,
zaludjuju oko tvoje
isposničko.
Dolazim
bogata
iz bogatstva
šuma
glasa suvog i praznog
za jutarnju molitvu.

IGRA

Na klackalici zemlje
natezahu se
dan i noć
o moju senku.

Sakri se noć u travu
ne videsmo mu lica.

Sa krpom moje senke
u sanjivom zubu
za suncem
dan odluta.

NOKTURNO

U sumrak
koplje svetiljke
raspori reku.
Odněkud šiknu miris riba
i nebo se natopi krvlju.

Noć posrka
rasutu boju,
pijana potonu
teška od tajni.

Usnama beskraj
poljubiše se svetovi
u crnom.
Pomislih da je reka
zagazih bosa u nebo.

LJUBAVNA PESMA

Zemljom oplodena
primih u naručje
nebo tek rođeno.
U zoru
postadoh majka.

Dan se otvori.
Nebo išđikalo
vidik mi preplavi
i sunčanim okom
telo omađija.

Prevarih zemlju
i večnost dana
sa nebom ležah
u granju.

U suton već
slašću opijeno
nebo potamne od graha.
Izgore
u samrtnoj žudnji
zažarenog sunca.
Kraj mojih nogu
crn prosjak
zvezdama prorešetan . . .

NOĆ

Noć iskapi
čaj opojni
od sunčeva cveta.

Ljude tim zavara
i zemlju zagrlj
rukom otkrovenja.

Čudan pesnik:
snom života
stvara!